

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פרשת מקץ - הפל ענין של זמן

"ויהי מקץ" (בראשית מ"א, א')

החסיד חזר לצדיק ושוב הרב ענה לו שלא יכתוב לאחיו. החסיד חזר לביתו וסיפר לאשתו שהרב אמר לא לשלוח מכתב. היא תפסה את בעלה ואמרה לו: "על כורחך אתה תכתוב לאחין!". החסיד פחד ממנה. הוא ישב וכתב מכתב לאחיו שהוא במצוקה.

אחרי שבועיים מגיע מכתב מאמריקה עם צ'ק על סכום גדול מאוד. אשתו אמרה לו: "אתה רואה למי צריך לשמוע לאישה או לרב? עכשיו נחזיר חובות ונקנה דירה וסלון".

עברו חודשיים. החסיד חלה והגיע למצב אנוש. הרופאים אמרו לו שהמחלה נדירה מאוד ואין מה לעשות. החסיד ידע שנענש על שלא שמע לרב ולכן שלח מכתב לרבו עם סכום לפדיון נפש וביקש שיברך אותו.

הרב אמר לשליח שיאמר לחסיד: "אסרתי לשלוח מכתב כי ראיתי שנגזר עליו בשמיים מוות. מכיוון שעני חשוב כמת גזרו עליו עניות כדי להצילו מהמוות. עכשיו לאחר שקיבל את הכסף הוא לא עני ורוצים אותו בשמיים".

צריך להבין שכל דעביד רחמנא לטב עביד, ולזכור ש"קץ שם לחושך". העולם זמני והכל עובד על מנגנון של זמן. כל ניסיון שעובר על האדם הוא זמני ולא נצחי.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

הזהר הקדוש אומר: "קץ שם לחושך". גם אם חלילה עובר על האדם איזה 'ענן' הוא צריך לדעת לא להיבהל. צריך להבין שכמו שהעולם הזה הוא זמני, אז כל ענן וניסיון שעובר על האדם - גם הוא זמני.

גם יוסף הצדיק ישב בבית האסורים עשר שנים ולאחר מכן הוסיפו לו עוד שנתיים על 'התנהגות טובה'. בסך הכל ישב שתיים עשרה שנים. בסופו של דבר גם הם נגמרו.

"קץ שם לחושך" - אדם שנמצא בניסיון צריך להאמין שכל מה שהקב"ה עושה - לטובה עושה.

היה חסיד אחד של האדמו"ר רבי ישראל פרידמן מרוז'ין זצ"ל. אותו חסיד היה במצב קשה מאוד של עניות.

הוא בא לרבו ואמר: "אני לא רוצה לקבל צדקה מהציבור, אבל יש לי אח באמריקה מבוסס כלכלית שיכול לעזור לי. האם כדאי שאכתוב לו מכתב ובו אפרט את מצבי הכלכלי ואבקש ממנו שיעזור לי?".

האדמו"ר עצם את עינו ולאחר מכן אמר לחסיד: "לא, אני לא מסכים שתכתוב שום מכתב לאחין שנמצא באמריקה". החסיד חזר לביתו וסיפר לאשתו את תשובת הצדיק. האישה לא הבינה מדוע הרב לא מסכים לכתוב לו.

האישה טענה כלפי בעלה: "יש לך אח עשיר שיושב על מיליונים. אם הוא ישמע על מצבנו, הוא מיד ישלח כסף ויציל אותנו מהמצב שבו אנחנו נמצאים. למה כל דבר צריך לשאול את הרב? וכי אין לך שכל? אולי תשאל את הרב עוד הפעם? תסביר לו כמה המצב קשה".

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת גינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רותי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

פניני חמד		
ע"ה	כנסת לבית	צאת לבית
י"ג	16:00	17:13
ת"א	16:19	17:11
מ"ב	16:18	17:11
כ"ג	16:21	17:14

שואל ומשיב בהלכה - צום עשרה בטבת

מה הן ההלכות של צום עשרה בטבת?

שאלה

הלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה

בעשרה בטבת מלך בבל התחיל לצור על ירושלים כדי להחריב אותה. לכן אנחנו מתענים ביום זה כדי להכניע את ליבנו ולחזור בתשובה שלימה. אנחנו מתחננים לפני בורא עולם שירחם עלינו וישוב לגאול אותנו גאולה עולמית. הצום מתחיל בעלות השחר ומסתיים בצאת הכוכבים.

בתי-כנסת רבים נוהגים להקדים את תפילת מנחה כדי שיסיפיקו לסיים את התפילה לפני השקיעה כדי שהכהנים ישאו את כפיהם. הכהנים לא נושאים את כפיהם אם מתפללים מנחה גדולה (לפני פלג המנחה).

חייבים להתענות ביום עשירי בטבת ופורץ גדר ישכנו נחש. אבל קטנים, כלומר: בן שעדיין לא מלאו לו שלוש-עשרה שנים ויום אחד ובת שלא מלאו לה שתיים-עשרה שנים ויום אחד, פטורים לגמרי מן התענית. הם לא צריכים להתענות אפילו כמה שעות. גם אם יש להם דעת להתאבל על חורבן ירושלים, כל שלא הגיעו למצוות, הרי הם פטורים מתענית זו. אפילו אם הם רוצים להחמיר על עצמם ולהתענות - יש למחות בידם שלא יעשו כן.

מעוברות ומניקות פטורות מתענית עשרה בטבת. מעוברת לעניין זה היא אישה שעוברת ניכר, כלומר: עברו שלושה חודשים מתחילת ההיריון. אם היא סובלת ממיחושים והקאות היא פטורה מתענית זו גם לפני שעברו שלושה חודשים מתחילת ההיריון ובפרט אם כבר עברו ארבעים יום מתחילת ההיריון.

מעיקר הדין, מינקת היא אישה בתוך עשרים וארבעה חודשים מזמן הלידה. במשך הזמן הזה היא חלשה מאוד ועדיין לא שבה לאיתנה. אישה שמרגישה שיש בכוחה להתענות בקלות, תשאל רב מורה הוראה אם היא יכולה להתענות.

חולים פטורים מן הצום. אדם חלש או זקן מאוד שמצטער בצום וחושש שאם יתענה, ייחלש ויחלה - פטור מהצום. חולה שהתרפא אבל עדיין מרגיש חולשה וחושש שאם יתענה יהיה חולה שוב - פטור מהצום.

אם בטעות בירך על מאכל ולפני שהכניס אותו לפיו נזכר שהיום צום, יטעם מעט כדי שברכתו לא תהיה ברכה לבטלה. אחר כך חייב להמשיך לצום. אבל לא יאמר בתפילת העמידה 'עננו'. הוא לא צריך להתענות ביום אחר במקום הצום.

יום עשרה בטבת נקבע כיום הקדיש הכללי. ראוי להדליק נר נשמה לעילוי נשמת הנרצחים בשואה הי"ד.

עשית חסד ושכרו

הרב אשר זאב לוריא מנהל ת"ת 'אהל תורה' ברמת אלחנן סיפר מעשה מרגש במיוחד: "שנה אחת בימי הרישום לת"ת, נכנסו לחדרי בני זוג עם ילד בן שלוש. הם אמרו לי שהם רוצים לרשום אותו לשנת הלימודים הבאה. ראיתי על פניהם שיש להם משהו מיוחד לספר. לאחר שביצעו את הרישום, ראיתי שהם מאוד מרוגשים. הבנתי שההתרגשות הזו לא מתעוררת בגלל הרישום של בנם לחיידר אלא הם נושאים איתם סיפור מיוחד".

"לפתע האמא פרצה בבכי. אי אפשר היה להרגיע אותה. גם האב מחה דמעות מעיניו. 'האם אתה לא מכיר אותנו?' - שאלו בתמיהה. האמת שלא זכרתי אותם, אבל הם דאגו להזכיר לי. לפני כארבע שנים זוג הורים הגיעו לחדרי והודיעו שהם באים לכאן ישר מביתו של המרא דאתרא, הגאון רבי יצחק זילברשטיין. ההורים סיפרו, שכאשר הם סיפרו לרב את צערם הגדול על שלא נפקדו בזרע של קיימא, הרב אמר להם עצה שמופיעה בספרי ה'חפץ חיים' - מי שרוצה לזכות לילדים, יראה לגדל בעצמו ילד אחר לתלמוד תורה. הזכות הזאת תעמוד לו שבורא עולם ייתן לו ילדים משלו".

"אני מייעץ לכם לגשת לת"ת ולקבל על עצמכם לשלם את הוצאות הלימוד של אחד התלמידים. תשתדלו שיהיה ילד יתום. הזכות תיחשב לכם כאילו גידלתם אותו, הרב אמר. הצדיק הסביר: 'במקרה כזה יאמרו בשמיים, שכשם ששילמתם שכר לימוד עבור ילד שאינו-שלכם, ובפרט יתום, כך תזכו לשלם שכר לימוד עבור ילדכם-שלכם'.

ההורים באו לת"ת 'אהל תורה' וביצעו את העסקה. במשך שנה תמימה שילמו מכספם עבור תלמיד יתום שמשפחתו התקשתה לשלם את הוצאות הלימוד בת"ת. ההורים סיפרו בהתרגשות: 'מיד כשהתחלנו לשלם את הכסף עבור התלמיד, נושענו מצרתנו. ה' יתברך ברחמי הרבים פקד אותנו מיד בפקודת ישועה. זה הילד שנולד לנו לפני שלוש שנים. למרות שאנחנו לא גרים ברמת אלחנן, החלטנו לרשום אותו דווקא לתלמוד תורה זה שממנו צמחה לנו הישועה'. (מעובד מתוך 'ברכי נפשי').

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב אהרן מטיטוב צ"ל

הצדיק הרב אהרון מטיטוב צ"ל - בצעירותו גדל והתחנך על ברכי הסבא הגדול, רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א (המכונה 'אור שבעת הימים'). בהמשך גר בקונסטנטין. למרות דרגתו הרוחנית הגבוהה היה מסתיר את עצמו. שקד על התורה יומם ולילה. מצבו הכלכלי היה בכי רע. חי חיי צער ועוני. רבינו שכר דירה ולאחר מספר חודשים שלא היה יכול לשלם עבורה, נאלץ לעבור עם משפחתו ולהתגורר בחורבה. בענותותו ישב בקביעות ליד התנור שבקצה בית-המדרש. גם כשהיה צריך לנסוע בעגלה, היה יושב ליד העגלון ולא היה יושב בתוך העגלה. צדיקי דורו אמרו עליו, שכאשר גר בקונסטנטין מתוך לחץ ודחק "היה בבחינת אדם הראשון קודם החטא". האדמו"ר ר' ישראל פרידמן מרוז'ין אמר על רבינו: "הרה"ק רבי אהרון היה העץ שעליו נשען העולם". בנוסף אמר עליו שהוא "משבעת רואי פני המלך".

התפרסם כצדיק אמת ופועל ישועות בקרב הארץ. רבים פנו אליו ונושעו. כאשר פשטה מחלה קשה על ילדים קטנים בעיר טיטוב, הם פנו אל רבינו והצליח לבטל את הגזירה הקשה. רבינו רצה לחזור לעירו בקונסטנטין, אבל האנשים לא הניחו לו והוא עבר לטיטוב, שם התחיל לשמש כאדמו"ר. מספר שנים לפני פטירתו עבר לעיר פבליש שסמוכה לסקוויא. נפטר ב-ה' תבת או ט"ו תבת ה'תק"ס (1800). ציונו בפבליש. על צאצאיו נמנים חלק מאדמו"רי צ'רנוביל.

סבא (מצד אביו): הצדיק ר' ישראל הבעל שם טוב הקדוש. **אביו:** הצדיק ר' צבי. **מרבותיו:** סבו, ר' ישראל הבעל שם טוב הקדוש, אביו, הצדיק ר' צבי. **ילדיו:** מרת סימה חושא (נישאה לאדמו"ר ר' ברוך ממז'בוז'. יש גירסה, כי נישאה לאדמו"ר רבי אהרון טברסקי מצ'רנוביל), האדמו"ר ר' נפתלי צבי מסקוויא, האדמו"ר ר' אברהם מסקוויא, מרת שרה שיינא (נישאה לאדמו"ר ר' משולם זושא מצ'רנוביל), מרת חנה סימא (נישאה לר' מרדכי זאב רבינוב'ץ בזיווג ראשון, ובזיווג שני נישאה לר' יצחק מסקוויא), ר' אברהם.

בכפר הסמוך לעיר טיטוב גר פריץ שונא ישראל. החצר סביב ביתו היתה על יד דרך המלך. כאשר יהודי עבר שם, עבדיו הערלים היו תופסים אותו ומכים אותו נמרצות. בימי הגשמים לא היתה אפשרות לנסוע בדרך עוקפת רק בדרך המלך. פעם אחת רבינו היה צריך לנסוע ואמר לעגלון שיסע בדרך המלך ליד חצר הפריץ. העגלון אמר שזה סכנה אבל רבינו התעקש. כשהגיעו לשם, הערלים תפסו והביאו אותם לפריץ. הרשע שמח מאוד שתפסו רב ואמר להזמין את כל עבדיו למען יראו כולם כיצד הוא מכה את רבינו. בינתיים נעלו את הרב והעגלון בחדר. הפריץ היה צריך לעשות את צרכיו והלך לשירותים.

האנשים הגיעו אבל הפריץ לא יצא. הם הלכו לראות מה קרה. כשהתקרבו לשם שמעו צעקות נוראות. הם שברו את הדלת וראו שהמעיים שלו יצאו והוא צועק מכאב. קראו מיד לרופא וכל התרופות לא הועילו. אחד מהנאספים אמר שזה כנראה בגלל הפגיעה ברב. הפריץ ביקש שיבקשו סליחה בשמו. רבינו הסכים לסלוח בתנאי שהפריץ יבטיח שלא ירע לשום יהודי בעולם ואז יתרפא וגם נתן לו סגולה. הפריץ כמובן הסכים והוא התרפא. מאותו היום הפריץ לא פגע באף יהודי.

אם אחד התפשטה מחלה קשה בילדים קטנים בעיר טיטוב שסמוכה לקונסטנטין. זקן עני הגיע לטיטוב וראה כי אנשי העיר מחפשים אחרי חטאים שונים כדי לתקן אותם, אולי ה' ירחם עליהם והמגיפה תיעצר. הזקן פנה אליהם ואמר: "בעיר קונסטנטין כשתי פרסאות מכאן נמצא איש קדוש ושמו רבי אהרון, הוא נכדו של הבעש"ט הקדוש. איש זה גר בחורבה בקצה העיר והוא חסר פרנסה. שמעו לעצתי, בחרו אנשים נכבדים ושלחו אליו בבקשה שיבוא איתם לכאן ויתנו בידו סכום מעות להחיותו. אני בטוח שבזכותו המגיפה תיעצר". הם עשו כדברי הזקן. הם בחרו אנשים שנסעו לקונסטנטין והגיעו לרבינו. הם הפצירו בו שיבוא איתם לעיר והבטיחו לתת לו שלוש מאות רובל כסף.

רבינו סירב בענוה ואמר כי אין בכוחו לעשות מאומה. אם רוצים לעצור את המגיפה, הרי שעליהם ללכת לצדיק שידוע לבטל דינים קשים. מכיוון שהשעה היתה מאוחרת הם נאלצו לישון שם. בבוקר הם הלכו לביה"כ וסיפרו על צערם למתפללים. כאשר רבינו נכנס לביה"כ, אנשי עירו הוכיחו אותו שהוא מסרב ללכת לעירם - ובפרט שאם יעשה זאת בני ביתו ינצלו מחרפת רעב. זקן אחד שהיה מסתופף אצל זקנו הבעש"ט הקדוש שידלו בדברים, איך לא יחוס על בני העיר טיטוב שנמצאים בצרה? אולי בזכות הצדקה שמבקשים לקיים באמצעותו ה' יסיר מהם את הצרה? רבינו סירב בעקשנות עד שאיימו שאם לא יעשה כן, יקחו אותו בכח לטיטוב.

כאשר ראה זאת אמר: "אני רואה שאתם תכריחו אותי לנסוע שלא ברצוני. אבל זאת אבקש, כאשר אבוא לעירכם, העגלון יחזיר את העגלה והסוסים הרתומים לצד קונסטנטין ולא יתיר את המושכות, רק אם אתן לו את הרשות לכך. כשאחפוץ לנסוע בחזרה, לא יעכבו אותי". הם הסכימו לדבריו. רבינו ישב איתם במרכבה ועם חסידים שהצטרפו. לעת ערב הגיעו לטיטוב. הם הלכו למלון שהכינו לכבודו. כל בני העיר התאספו כדי לקבל ממנו ברכת שלום. הפלא התרחש לנגד עיניהם, כל אלו שחלו - התרפאו. בני העיר שמחו. הם באו לרבינו והגישו קווטלאך ופדיונות. רבינו ביקש לחזור לעירו, אבל האנשים אחזו במושכות הסוסים ולא נתנו לו לצאת. כאשר ראו כי הדבר נוגע בנפשו נתנו לו לשוב לעירו. אנשי טיטוב נסעו גם הם לקונסטנטין ולקחו איתם מאכלים ומשקאות לרוב. שם הם הגישו לו את כתב הרבנות. רבינו אמר: "נראה כי מן השמיים הוא, שכן אני לא עשיתי שום השתדלות בדבר". לאחר שבת קם ונסע איתם לטיטוב.

נכדו הרה"ק ר' יעקב יוסף מסקוויא סיפר: כאשר רבינו גר בעיר פבליש, בני העיר ביקשו ל'קדש' שם בית עלמין. עד לאותם הימים, כאשר מישהו נפטר היו קוברים אותו בעיר הסמוכה. רבינו הלך למקום. הם קידשו ובנו גדר סביב, פתחו בו פתח והעמידו שער. רבינו סגר את שער בית העלמין במפתח והחזיק אותו ברשותו במשך שנה. אנשי חברא קדישא הפצירו ברבינו שיפקידו אצלם את המפתח כדי שיהיה מוכן בעת שיצטרכו אליו, אבל רבינו לא הסכים. רק כעבור שנה מסרו לידיהם. אנשי העיר ראו שבאותה השנה שהמפתח היה אצל רבינו, אף אחד בעיר לא נפטר וגם לא היה מקרה של נפל, ויהי לפלא.

שתי התמונות למטה מציגות את המבנה הישן של הצדיק.

לפני מספר שנים נמצא בית עלמין ישן יותר ושם כנראה מקום קבורתו וזו התמונה הראשונה למעלה

כָּל מֵה שְׂאָדָם עוֹשָׂה - לְעֲצָמוּ הוּא עוֹשָׂה

פה? השארתם מזגן דלוק. גיץ שיצא מהמזגן נתפס במזרון. כל הדירה שלכם בערה".

בעלי השפיל את עיניו. הכבאי הנמיך את טון דיבורו ואמר. "עבדנו קשה לכבות אותה. אבל אני חושש שהלילה תצטרכו לחפש לכם מקום אחר להיות בו".

אי אפשר להסביר מה ההרגשה של זוג צעיר שחוזר עליז ומאושר מחתונה ופתאום מודיעים לו שאין לו בית לחזור אליו.

המראה מבחוץ היה נורא, אבל באותם רגעים לא הבנו את משמעות המילים "הדירה שלכם הלכה".

היינו המומים לחלוטין. התקשרתי לאמא שלי וניסיתי להסביר לה שיחידת הדיור שלנו נשרפה ושנחנו בדרך אליה. אימי ניסתה להרגיע אותי שהכל יהיה בסדר - ותוך כמה ימים הכול יסתדר.

הלכנו לישון. בבוקר הלכתי עם בעלי כדי לראות מה קרה לדירה. כבר בחדר המדרגות הבנתי שזה רציני. הכל היה שחור ומפויח.

צחקנו קצת למראה המפתח שבעלי הוציא מהכיס כי לא היתה דלת. במקומה ניצב גוש מתכת מומס ועקום. בעלי פתח את הדלת ונכנסנו פנימה.

המראה בפנים היה מחריד. הרהיטים היו שחורים. הם נהרסו לגמרי מהחום האדיר. כשפתחתי את הארון בחדר השינה נחרדתי לגלות שכל הנדוניה היוקרתית שלי פשוט נעלמה.

היו שם גושי פלסטיק מפויחים והכל התפלה. זה היה בלתי נתפס בעיניי. פרצתי בבכי כאוב והיסטרי. בעלי פתח את קופסת השטריימל ומצא אותה ריקה.

השערות נמסו. רק השלד והכיפה נשארו. כשנתקלתי בחנוכייה הנמסה והשחורה בארונות המטבח נזכרתי פתאום בתכשיטים שלי. רצתי לחדר השינה ופתחתי את הארון. הכל נמס.

בהבלחה של רגע עלתה בי מחשבה של הודיה עמוקה. איזה השגחה פרטית. התכשיטים לא אצלי. הם שמורים לבטח אצל גיסתי שענדה אותם בחתונה.

הרכוש היחיד שנותר לנו היו התכשיטים היקרים. אם הם לא היו אצלה, הייתי מאבדת גם אותם. ברגעים האלו בהם עמדתי ונברתי בקופסת התכשיטים הריקה, חשתי במלוא העוצמה את דברי חז"ל שמלמדים אותנו: 'כל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה'.

להלן סיפור מופלא שמלמד אותנו כי כל מה שאדם עושה למען האחרים - לעצמו הוא עושה. לפעמים הוא מגלה כי הדבר היה לטובתו ולתועלתו.

להלן הסיפור מפי בעלת-המעשה: בתקופת האירוסין חמותי קנתה לי תכשיטים יקרים במיוחד. כל התכשיטים היו מזהב טהור - שמונה עשר קראט מצופה זהב לבן. הם היו משובצים ביהלומים בשיבוץ לייזר מעודן ובעיצוב מושלם.

מספר חודשים אחרי החתונה אחות בעלי התקשרה אלי וסיפרה שבתאריך מסוים תתקיים חתונה של קרובת משפחתה. לא הבנתי מדוע היא מספרת לי זאת.

לאחר מכן היא ביקשה ממני בהססנות: "האם תוכלו בבקשה להלוות לי את התכשיטים שקיבלת לשבוע של החתונה? אני מבטיחה לך שאחזיר לך את התכשיטים מיד לאחר מכן".

קצת נדהמתי מהעזות של גיסתי. לא מקובל לבקש מכלה צעירה את תכשיטיה, אבל גם לא היה נעים לי לסרב, לכן אמרתי לה: "נראה מה נעשה".

גיסתי לא הרפתה. לאחר שהבטיחה לי כמעט למשכן את דירתה בעבור התכשיטים, הסכמתי בלב כבד להשאיל את תכשיטיי היקרים.

אחרי שעיקלתי את הרעיון חשבתי לעצמי: "אם אני כבר מוסרת לה את התכשיטים, הרי שעדיף שאעשה זאת בשמחה ובלב שלם".

גיסתי הודתה לי במילים נרגשות וביקשה שאנחנו נבוא לחתונה כדי לאחל לזוג מזל-טוב ולהשתתף בשמחה.

בשעת ערב מאוחרת התארגנו ויצאנו לחתונה. לאחר שאיחלנו לזוג הצעיר 'מזל טוב' ישבנו מעט ופנינו לצאת לכיוון הבית.

פסענו לאיטנו, נהנים מהרוח הקרירה של הלילה. כשהלכנו ברחוב הסמוך לדירתנו ריח חרוך עלה באפנו. כשהתקרבו לבניין הבנו שמשוהו קרה.

אנשים רבים התגודדו סביב הבניין שלנו. ניידת משטרה הבהבה וניידת כיבוי אש עם כמה כבאים התרוצצו סביב. אנשים רבים נעצו את עיניהם בנו בדממה.

הבנו שזה קשור אלינו. ראינו מישהו לוחש מאחורינו לכבאי: "הם בעלי הדירה". רציתי לברוח מהמקום ולהותיר לבעלי להתמודד עם מה שקרה, אבל לא יכולתי לעשות זאת. בעלי היה בהלם גמור.

הכבאי ניגש אלינו והודיע לנו: "אתם רואים את מה שקרה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרחת ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל ר' יצחק בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת גדיתו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל